
fusell doble

Autor:

Data de publicació: 12-01-2019

El fusell doble, també conegut com fusell de dos canons, és un fusell amb dos canons paral·lels. Sinònim amb la caça major a l'Àfrica i l' Índia , el fusell doble és una arma destinada únicament per caçar i no té orígens militars.

El fusell doble, també conegut com fusell de dos canons, és un fusell amb dos canons paral·lels. Sinònim amb la caça major a l'Àfrica i l' Índia , el fusell doble és una arma destinada únicament per caçar i no té orígens militars.

índex

1 Disseny

1.1 Mecanisme

1.2 Canons

1.3 Mecanismes de punteria

1.4 Calibres

2 Història

3 Ocupació

4 Fabricants actuals de fusells dobles

5 Vegeu també

6 Notes

7

Disseny

El fusell doble generalment està fet a comanda, sent considerat per molts autors com l'àpex del disseny de fusells de cacera; no està dissenyat per trets precisos a llarg abast sinó per oferir la seguretat d'un segon tret ràpidament.

Mecanisme

Com en les escopetes de dos canons , els fusells dobles moderns són fabricats amb martells ocults, encara que de vegades estan disponibles vells fusells amb martells externs. La majoria dels fusells dobles empren el mecanisme de canó basculant causa de la seva senzillesa i el reduït nombre de peces que podrien fallar, pel que tenen una notable reputació de fiabilitat. El canó basculant amb tancament lateral, la palanca està darrere del calaix de mecanismes, és summament resistent i en conseqüència es poden construir calaixos de mecanismes més prims en relació al calibre, tot que és més difícil de produir i per tant més costós.

La majoria de fusells dobles moderns, especialment aquells dissenyats per a preses perilloses, són fabricats amb ejectors selectius, que incrementen la velocitat de recàrrega. No obstant això, molts caçadors experimentats prefereixen els fusells dobles sense ejector, ja que amb la pràctica ells poden recarregar amb igual rapidesa. Aquests fusells dobles en general tenen un preu lleugerament inferior.

Canons

Igual que les escopetes de dos canons, els canons dels fusells dobles tenen dos configuracions bàsiques: juxtaposat i superposat, que indiquen la disposició dels canons.

Per a la caça de preses perilloses, generalment es prefereixen els fusells dobles juxtaposats. Això es deu a diversos motius, però principalment al fet que els canons d'un fusell doble superposat han de pivotar molt més avall per poder retirar el casquet del canó inferior i recarregar.

Durant la seva fabricació, els canons d'un fusell doble precisen ser reglats per assegurar que les trajectòries de les bales de tots dos canons coincideixin en un sol punt de mira. Això es pot fer per assegurar-se que les bales 1) vagin una paral·lela a l'altra a qualsevol abast efectiu, o 2) convergir en una distància donada, després de la qual començaran a divergir. A causa de la necessitat de reglar un fusell doble per a una càrrega propulsora específica dels seus cartutxos, un cop reglat no podrà disparar eficaçment cartutxos amb diferents càrregues propulsores o bales de diferent pes, ja que afectarien la seva precisió. El procés de reglar els canons d'un fusell doble és complex i pren força temps, per la qual cosa incrementa el cost del fusell.

Mecanismes de punteria

Mentre que molts fusells dobles moderns estan equipats amb mires telescòpiques, la necessitat de apuntar ràpidament davant de preses perilloses va portar al desenvolupament de l'alça "Express". Aquest tipus d'alça té una obertura en V molt ampla i poc profunda, generalment amb una ratlla blanca dins el vèrtex de la V. El propòsit de l'alça "Express" és permetre apuntar a distàncies moderades quan hi ha temps per fer-ho amb cura, a més de poder apuntar el fusell com si fos una escopeta per aturar la càrrega d'un animal perillós a molt curt abast, quan hi ha poc temps per apuntar.

Calibres

Els fusells dobles van ser produïts en diversos calibres, des 5,6 mm (220) fins a 17,8 mm (700). Entre els cartutxos britànics tradicionals per fusells dobles figuren les sèries Rook, Black Powder Express i Nitro Express amb pestanya, molts dels quals encara estan disponibles. Els fabricants europeus solen calibrar els seus fusells dobles per cartutxos amb pestanya del sistema mètric, encara que també els calibren per a cartutxos britànics i nord-americans.

Història

El desenvolupament del fusell doble sempre va seguir al de l'escopeta de dos canons, en general tots dos sent molt similars, però l'esforç de disparar un projectil massís és molt més gran que l'exercit pels perdigons. Els primers mosquets de dos canons van ser creats en la dècada de 1830, quan la caça de cérvols a l'aguait es va fer popular a Escòcia. Anteriorment s'havien emprat armes d'un sol canó, però es va observar la necessitat de fer un segon tret amb rapidesa per rematar un animal ferit, de manera que es va començar a fabricar mosquets de dos canons seguint el format de les escopetes del mateix tipus que ja eren usualment emprades.

Aquestes primeres armes de dos canons eren d'avantcàrrega, empraven pólvora negra i tenien ànima llisa, sent disparades amb clau d'espurna o amb clau de percussió. Encara que el estriat data de mitjan el segle XVI, la invenció del fusell Express per James Purdey el Jove en 1856 va permetre arribar a velocitats de boca molt més grans a través de l'ànima estriada, millorant significativament la trajectòria i l'abast de tals fusells. Aquests fusells Express tenien dues profundes estries en l'ànima dels seus canons, que eren àmplies i prou profundes per a evitar que les bales de plom limen l'estriat en ser disparades a alta velocitat, un problema significatiu anteriorment.

Aquests fusells dobles d'avantcàrrega es produïen en una gran varietat de calibres, els més comuns per a la caça de cérvols, sent 10,2 mm (.400), 11,43 mm (450), 12,7 mm (.500), 14,7 mm (.577) i 18,5 mm (calibre 12, o 729). Per preses grans i amb pell més gruixuda, s'empraven fusells dobles de 19,7 mm (calibre 10, o 775), 21,2 mm (calibre 8, o 835) i 26,7 mm (calibre 4, o 1,05 polzada), sent l'últim un calibre específic per caçar elefants. Mentre que la majoria de fusells dobles que tenien aquests calibres podien ser adquirits amb ànima estriada, aquells de 26,7 mm i el menys usual 23,3 mm (calibre 6, o 919) poques vegades tenien ànimes ratllades, perquè la incrementada fricció l'estriat produïa un excessiu retrocés.

Des del segle XVI ja hi havia diversos fusells experimentals de retrocarga, però els desenvolupaments com ara el fusell Ferguson en la dècada de 1770 i els primers cartutxos d'espiga en la dècada de 1830 van tenir poc impacte en els fusells de cacera per la seva naturalesa experimental i cost, davant la resistència i fiabilitat dels fusells d'avantcàrrega. En 1858, Westley Richards va patentar el canó basculant, que tot i ser un desenvolupament útil, els primers fusells amb aquest mecanisme tenien molta elasticitat en les peces i en disparar s'obrien lleugerament. Aquest problema s'aguditzava gradualment amb els trets successius i l'aparició de cartutxos més potents. Diversos armers van provar distints mètodes per resoldre aquest problema, sense gaire èxit fins que Westley Richards va inventar el tancament "cap de nina" en 1862, el qual va millorar la rigidesa de l'arma. Aquest va ser seguit pel

mecanisme amb tancament sota de James Purdey en 1863 i el sistema "Wedge fast" de WW Greener en 1873, que va passar a ser el mecanisme de canó basculant bàsic fins al present i té la força necessària per resistir les tensions de disparar projectils de gran calibre. Per 1914, es podien trobar mecanismes amb tres, quatre i fins a cinc tancaments en diversos mecanismes de canó basculant específics.

En 1861 es va inventar el cartutx de percussió central, desenvolupant-se ràpidament una gran quantitat de cartutxos amb càrrega propulsora de pólvora negra que muntaven les bales del mateix calibre emprades pels fusells dobles d'avantcàrrega, com ara el 450/400 Black Powder Express, el molt popular 450 Black Powder Express, el .500 Black Powder Express i el 577 Black Powder Express, tots ells amb casquets de diversa longitud. Els primers cartutxos amb casquet de llautó calibre 10, calibre 8 i calibre 4 no van ser desenvolupats fins a 1870, marcant amb la seva introducció el final dels fusells dobles d'avantcàrrega.

Fins a aquest moment, tots els fusells dobles tenien martells externs l'impacte accionava el mecanisme que disparava el cartutx, encara que ja s'havien fet diversos intents per retirar-los. El primer mecanisme de canó basculant amb martells ocults va ser inventat per Thomas Murcott en 1871, sent anomenat "La ratera" i malgrat la seva complexitat es va vendre en quantitats significatives. En 1875, els empleats de la Westley Richards William Anson i John Deeley van patentar el mecanisme de canó basculant amb martells ocults "Anson & Deeley", i en 1878 els armers W & C Scott & Són de Birmingham van inventar el canó basculant amb tancament lateral, que gràcies al seu èxit va ser adoptat immediatament per Holland & Holland.

Per 1900, els mecanismes de canó basculant amb martells ocults havien reemplaçat els fusells dobles amb martells externs i amb l'addició de ejectors i obertura assistida, el disseny bàsic del fusell doble ha canviat molt poc fins al present. Cal ressaltar que va ser Westley Richards qui va inventar el primer tancament eficaç per fusells dobles, els eyetores, el gallet selectiu únic i els extractors especales que permeten emprar cartutxos sense pestanya en els fusells dobles, trobant totes aquestes característiques en els fusells dobles moderns.

El 1898, John Rigby & Company va reemplaçar la càrrega propulsora de pólvora negra del cartutx 450 Black Powder Express amb cordita i va crear el cartutx 450 Nitro Express, el primer cartutx de la sèrie Nitro Express, que va tenir un profund impacte en el desenvolupament de cartutxos de cacera i va fer que el fusell doble sigui sinòmino amb els cartutxos Nitro Express. Amb la seva forma final i disparant els moderns cartutxos Nitro Express, el fusell doble britànic va tenir la seva època d'auge des d'inicis del segle XX fins a la dècada de 1930, donant origen al "caçador blanc" i a la indústria del safari al Àfrica oriental.

Després de la Segona Guerra Mundial, la combinació de l'increment dels costos laborals i la reducció territorial de l'Imperi britànic va posar fi a la demanda de fusells de cacera manufacturats, amb el fusell doble sent principalment reemplaçat pel fusell de forrellat. No va ser fins a la dècada de 1980 i amb el sorgiment de la indústria del safari al sud d'Àfrica que es va reiniciar la producció de fusells dobles, destinada especialment als caçadors nord-americans.

Ocupació

Per caçar a l'Àfrica, el fusell doble Nitro Express continua sent molt popular, encara que massa costós per a la majoria de caçadors.

A Europa, el fusell doble segueix sent raonablement popular a Àustria, França, Alemanya, Itàlia, Escandinàvia, Espanya i Europa Oriental per a la caça del senglar, ós, cérvol i alci.

Fabricants actuals de fusells dobles

Anderson Wheeler
Blaser
Chapuis Armes
David McKay Brown
Davide Pedersoli
FAMARS
grua Armes
Hartmann & Weiss
Heym
Holland & Holland
James Purdey & Sons
John Rigby & Company

Krieghoff
Merkel
Sabatti
Sauer & Sohn
Verney-Carron
Westley Richards

Vegeu també

Escopeta de dos canons

Notes

Tony Sanchez-Ariño, "The romanç of the double rifle", enzyme.nitroexpress.info , consultat el 30 d'abril de 2017.

Marcus Janssen, "The eternal allure of the double rifle", fieldsportsmagazine.com , consultat el 28 d'abril de 2017.

Anthony Alborough-Tregear, "Double Rifles: African Double Rifles - A Very British Perspective", shakariconnection.com , consultat el 28 d'abril de 2017.

Chuck Hawks, "Double rifles", chuckhawks.com , consultat el 28 d'abril de 2017.

Peyton Autry, "The double rifle", Gun Digest Classic Sporting Rifles, Krause Publications, Iola, 2012, ISBN 978-1-4402-3003-5 .

Chuck Hawks, "Choosing the right sight", chuckhawks.com , consultat el 2 de maig de 2017.

John Walters, Rifles of the World, Krause Publications, Iola, 2006, ISBN 978-0-89689-241-5 .

Terry Wieland, "Nitro Express: The Big Bang of the Big Bang", enzyme.nitroexpress.info , consultat el 2 de maig de 2017.

Ganyana, "The Giant Bores 4 and 6", www.shakariconnection.com , consultat l'1 de maig de 2017.

Enllaços externs

Simon Clode, "Ajustant un fusell doble a Westley Richards" (en anglès)